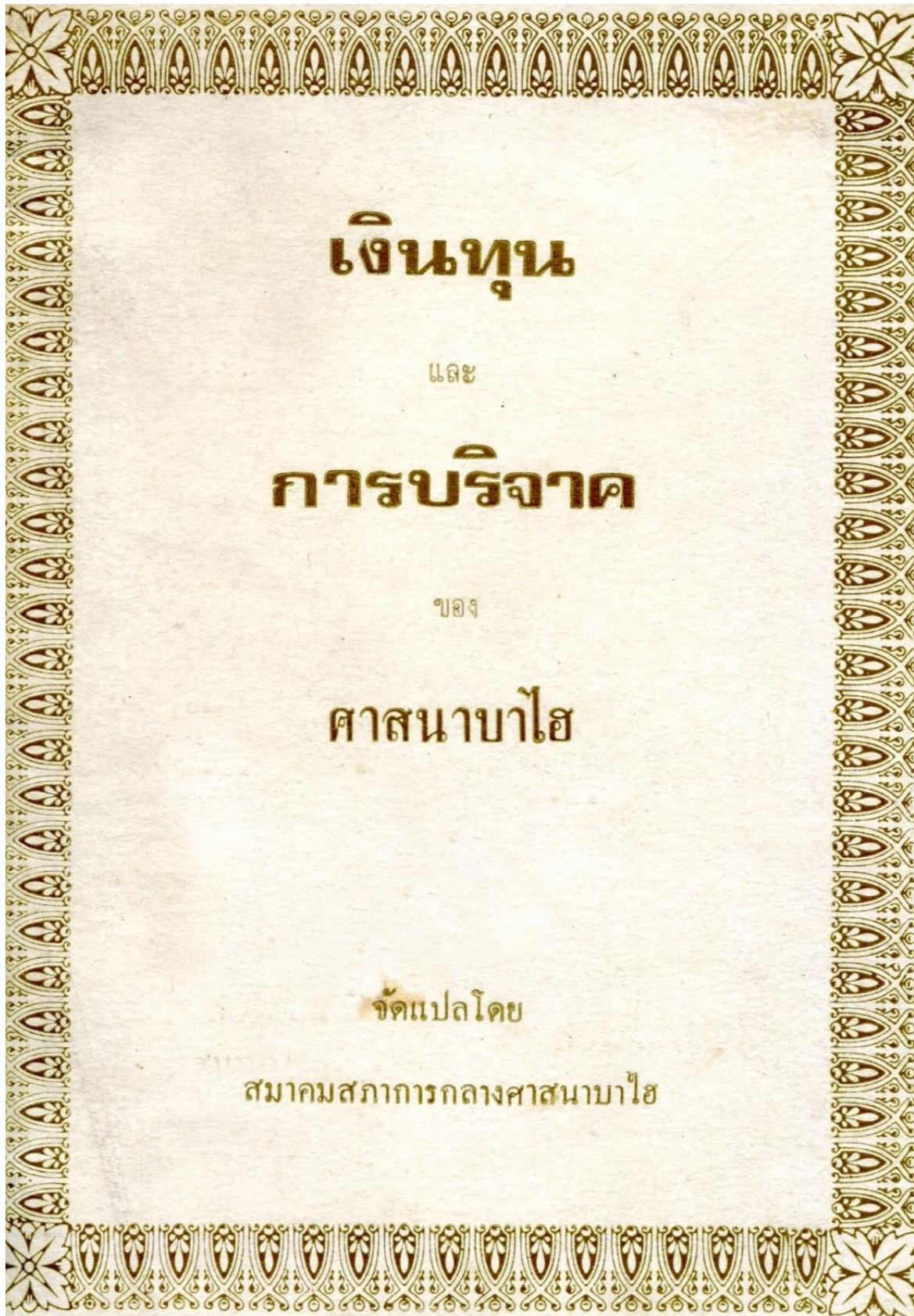

หน้าปก
[Cover]

กองทุนและการบริจาคของศาสนาบาไฮ

กองทุนและการบริจาค

ของ

ศาสนาบาไฮ

[Bahá'í Funds and Contributions]

รวบรวมโดย

สภายุติธรรมแห่งสากล

รวบรวมโดย

สภายุติธรรมแห่งสากล

[Compiled by the Research Department
of the Universal House of Justice]

มกราคม พ.ศ. 2513

[January 1970]

จัดพิมพ์โดย

สมาคมสภาการกลางศาสนาบาไฮ

เว็บไซต์อย่างเป็นทางการ
ของชุมชนบาไฮประเทศไทย

[International Bahá'í Website
in English and other languages](#)

[English version](#)

(Revised January 1989)

ศาสนาบาไฮ

[Bahá'í Faith]

สารบัญ

[Table of Contents]

หน้าปก [Cover]	1
สารบัญ [Table of Contents]	3
เงินทุนและการบริจาคของศาสนาบาไฮ [Bahá'í Funds and Contributions]	4
1 ความสำคัญของการบริจาค [Importance of Giving]	4
2 ความรับผิดชอบของธรรมสภาในการจัดการ กองทุนบาไฮ [The Responsibility of Assemblies in Administering Bahá'í Funds]	19
3 ใครคือผู้ที่จะบริจาคให้แก่เงินกองทุนบาไฮได้ [Who Can Contribute to the Fund?]	21
ปกหลัง [Back Cover]	24

Note: paragraph numbers, e.g., **[1]**, should correspond to paragraph number in January 1989 [English version](#)

เงินทุนและการบริจาคของศาสนาบาไฮ

[Bahá'í Funds and Contributions]

มกราคม 2521

1

ความสำคัญของการบริจาค [Importance of Giving]

[1]

“เราต้องทำตัวเป็นประหนึ่งน้ำพุ ซึ่งปลดปล่อยน้ำที่มีอยู่ออกไปให้หมดสิ้น และในขณะที่เดียวกันก็ได้รับน้ำจากแหล่งที่มองไม่เห็นมาเพิ่มเติมอยู่ตลอดเวลา จงบริจาคให้เพื่อยังประโยชน์แก่เพื่อนมนุษย์ โดยไม่หวาดกลัวความยากจน และมอบความไว้วางใจในพระกรุณาธิคุณ ซึ่งเป็นปฐมแห่งความมั่งคั่ง และคุณความดีทั้งปวง การให้ในลักษณะที่กล่าวมานี้ คือเคล็ดลับในการดำเนินชีวิตอย่างถูกต้อง”¹

[2]

“และโดยที่ความก้าวหน้า และการบริหารศาสนกิจขึ้นอยู่กับปัจจัยทางด้านวัตถุ ดังนั้นทันทีที่ได้มีการจัดตั้งธรรมสภาบาไฮท้องถิ่น และธรรมสภาบาไฮแห่งชาติขึ้นแล้ว จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องจัดตั้งเงินกองทุนของศาสนาบาไฮขึ้น ให้อยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของธรรมสภาแห่งนั้นๆ ควรมอบเงินบริจาคทั้งหมดให้แก่เหรียญกษาปณ์ของธรรมสภาเพื่อใช้จ่ายในโครงการที่มีความเร่งด่วนเป็นอันดับแรก ซึ่งได้แก่การเผยแพร่พระธรรมในท้องถิ่นหรือในประเทศอื่นๆ ผู้รับใช้ที่มีจิตสำนึกและมีความจงรักภักดีต่อพระบาฮาอูลลาห์ซึ่งต้องการที่จะเห็นความเจริญรุ่งเรืองของศาสนาย่อมถือเป็นหน้าที่อันศักดิ์สิทธิ์ที่จะบริจาคให้กองทุนนี้ พวกเขาขึ้นอย่างเต็มกำลังและโดยเสรี คณะกรรมการของแต่ละธรรมสภาจะพิจารณาใช้เงินนั้นเผยแพร่พระธรรมของศาสนาให้กว้างขวางออกไป ใช้จ่ายช่วยเหลือผู้ที่ตกทุกข์ได้ยาก ก่อตั้งสถาบันการศึกษาต่างๆ และเพื่อขยายขอบเขตของการบริการในแต่ละแขนง ข้าพเจ้ามีความหวังว่าเมื่อเพื่อนบาไฮศาสนิกชนตระหนักถึงความจำเป็นของเงินทุนแล้ว แม้ว่าเงินที่บริจาคให้ในเบื้องต้นนั้น จะเป็นจำนวนเล็กน้อยสักเท่าใดก็ตาม ท่านทั้งหลายก็ควรจะต้องตื่นตัวขึ้น และบริจาคให้แก่ศาสนา เพื่อใช้ก่อตั้งและเพิ่มปริมาณเงินทุนนั้นอย่างรวดเร็วต่อไป”²

¹ โซกี เอฟเฟนดี, published in *Bahá'í News*, no. 13, กันยายน พ.ศ. 2469 (ค.ศ. 1926) หน้า 1

² จากจดหมายลงวันที่ 12 มีนาคม พ.ศ. 2466 (ค.ศ. 1923) ถึงธรรมสภาบาไฮแห่งประเทศสหรัฐอเมริกาและแคนาดา “การบริหารของศาสนาบาไฮ” หน้า 41-42

[3]

“ธรรมสภาของท่าน อาจส่งเสริมการเผยแพร่หลักธรรมซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในยุคนี และขอให้ดำเนินศาสนกิจส่วนที่เหลือหลายด้านทั้งทางด้านจิตใจและมนุษยธรรมอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องริบจัดตั้งกองทุนส่วนกลางขึ้นในขณะนี้ ซึ่งถ้าหากเพื่อนบาไฮศาสนิกชนและธรรมสภาบาไฮท้องถิ่นให้ความอุปถัมภ์ค่าจุนแล้ว เงินกองทุนนี้จะยังให้ท่านสามารถดำเนินงานตามแผนงานได้อย่างแข็งขันโดยฉบับพลัน”³

[4]

“เกี่ยวกับเรื่องเงินกองทุนบาไฮซึ่งเพื่อนบาไฮศาสนิกชนทั้งหลายจัดตั้งขึ้นเมื่อเร็วๆ นี้ นั้น ข้าพเจ้าเชื่อว่าในขณะนี้บรรดาเพื่อนบาไฮศาสนิกชนทุกท่านทั่วประเทศคงจะเข้าใจเรื่องกองทุนบาไฮแล้ว และดังที่ข้าพเจ้าได้กล่าวไว้ตั้งแต่แรกแล้วว่าถึงแม้ว่าผู้บริจาคไม่ว่าจะเป็นบาไฮศาสนิกชนแต่ละบุคคลหรือธรรมสภาบาไฮท้องถิ่นก็คิดต่างก็มีอิสระเสรีที่จะระบุดำเนินการประสงค์ของการใช้เงินที่เขาบริจาคให้แก่ธรรมสภาบาไฮแห่งชาติ กระนั้นก็ดี ในความเห็นส่วนตัวของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าคิดว่า เมื่อทุกคนแลเห็นความสำคัญอย่างใหญ่หลวงของการเผยแพร่พระธรรมในประเทศ และเพื่อแสดงออกซึ่งความไว้วางใจในกรรมการของธรรมสภา บรรดาเพื่อนฯ และธรรมสภาบาไฮท้องถิ่นทั้งหลายในประเทศ จึงควรบริจาคเงินโดยเสรีเพื่อบำรุงและเพิ่มพูนปริมาณกองทุนนี้ให้มากขึ้น แม้ว่าเงินที่บริจาคให้ในครั้งแรกจะเล็กน้อยเพียงใดก็ตาม ทั้งนี้เพื่อว่าคณะกรรมการของธรรมสภาบาไฮแห่งชาติจะได้พิจารณาใช้เงินทุนนี้ในศาสนกิจที่จำเป็นเร่งด่วน”⁴

[5]

“เป็นหน้าที่ของธรรมสภาบาไฮแห่งชาติที่จะพิจารณาว่า เงินที่มีอยู่ในกองทุนนั้นสามารถนำไปช่วยกิจการของบาไฮแต่ละบุคคลได้มากน้อยเท่าใด หากคำร้องที่ขอผ่านกองทุนบาไฮนี้ ได้รับการตอบสนองโดยพลันจากเพื่อนบาไฮศาสนิกชนและจากธรรมสภาเป็นจำนวนเงินมากพอแล้ว ข้าพเจ้าก็เชื่อแน่ว่า ธรรมสภาบาไฮแห่งชาติก็คงจะให้ความเห็นใจ ให้ความปรารถนาดี และให้ความร่วมมือ ทางด้านธุรกิจส่วนบุคคลของบาไฮศาสนิกชนทุกรายไป อย่างไรก็ตาม ในวาระแรกเริ่มของงานนี้ ข้าพเจ้าขอกล่าวย้ำและใคร่ขอรับรองคณะกรรมการบาไฮทั้งหลายว่า ขอท่านจงอย่าได้ทำให้ความพากเพียรของเขาเหล่านั้นมอดมลายไป แต่จงไตร่ตรองอย่างเปิดเผยและด้วยเหตุด้วยผลเพื่อสรุปหาความจำเป็นเร่งด่วนและความต้องการใน

³ จากจดหมายลงวันที่ 6 พฤษภาคม พ.ศ. 2466 (ค.ศ. 1923) ถึงธรรมสภาบาไฮแห่งประเทศไทยสหรัฐอเมริกาและแคนาดา “การบริหารของศาสนาบาไฮ” หน้า 49

⁴ จากจดหมายลงวันที่ 26 พฤศจิกายน พ.ศ. 2466 (ค.ศ. 1923) ถึงธรรมสภาบาไฮแห่งประเทศไทยสหรัฐอเมริกาและแคนาดา “การบริหารของศาสนาบาไฮ” หน้า 54

ขณะนั้น จึงมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในความคิดหาทางช่วยเหลือเพื่อนบาไฮ ศาสนิกชนเหล่านั้นด้วยความรวดเร็ว ด้วยความเต็มใจ และด้วยความเข้าใจ”⁵

[6]

“การที่ศาสนกิจของธรรมสภาบาไฮแห่งชาติจะดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ นั้น เป็นหน้าที่ของกรรมการธรรมสภาบาไฮแห่งนั้นจะต้องพิจารณาหาทางก่อตั้ง ศูนย์กลางปฏิบัติศาสนกิจอันถาวรและกว้างขวางพอสมควร จะมีการประกาศให้คนทั่วไปรับรู้ว่าเป็นทางการว่า สถานที่นั้นๆ คือสำนักเลขาธิการบาไฮ เป็นแหล่งที่รับการติดต่อโดยตรงจากเพื่อนบาไฮศาสนิกชนและจากธรรมสภาบาไฮท้องถิ่นทั่วประเทศตลอดจนติดต่อกับศูนย์กลางดินแดนศักดิ์สิทธิ์และจากประเทศอื่นๆ หน้าที่เบื้องต้นของสำนักเลขาธิการก็คือ ทำการติดต่ออย่างใกล้ชิดเป็นประจำกับชุมชนบาไฮ และกับบาไฮศาสนิกชนที่อยู่โดดเดี่ยว ห่างไกลออกไป โดยปราศจากข้อยกเว้น อกติ หรือการล่าเสียดายใดๆ ทั้งสิ้น และทำหน้าที่กระจายข่าวที่น่าสนใจให้แก่เพื่อนๆ ทั้งในประเทศและนอกประเทศอย่างรวดเร็วและสม่ำเสมอ”⁶

[7]

“สำหรับเรื่องการเสียสละทุนทรัพย์ส่วนตัวให้เป็นสวัสดิการของศาสนาบาไฮ ท่านศาสนิกบาลใครขอให้ท่านเข้าใจว่า ผลประโยชน์โดยทั่วไปของศาสนาย่อมมีความสำคัญเหนือผลประโยชน์ของบาไฮศาสนิกชนแต่ละคน ตัวอย่างเช่น การบริจาคเป็นสวัสดิการให้แก่บาไฮศาสนิกชนแต่ละรายนั้นมีความสำคัญเป็นอันดับรองลงไปจากการบริจาคให้แก่กองทุนของธรรมสภาแห่งชาติ กองทุนส่วนท้องถิ่นและกองทุนสำหรับสร้างโบสถ์ ตามลำดับลงไป”

“ที่กล่าวมาแล้วคือคำแนะนำอย่างกว้างๆ แน่นนอน เมื่อท่านอยู่ในฐานะที่จะช่วยเหลือผู้หนึ่งผู้ใดได้ ความช่วยเหลือของท่านย่อมเป็นสิ่งพึงปรารถนา และเป็น การบำเพ็ญคุณความดีที่น่าชมเชย”⁷

[8]

“ในเรื่องที่เกี่ยวกับสถาบันเงินกองทุนแห่งชาติ และระบบการจัดงบประมาณซึ่ง ได้จัดวางไว้ดังปรากฏในรายงานการประชุมของธรรมสภาบาไฮแห่งชาตินั้น ข้าพเจ้า ใครที่จะเตือนท่านทั้งหลายให้ตระหนักถึงหลักเกณฑ์สำคัญไว้เสมอว่า การบริจาค ให้แก่กองทุนนี้ จะต้องทำด้วยความบริสุทธิ์ใจ และด้วยความเต็มใจอย่างแท้จริง ควร จะชี้แจงให้ทุกคนทราบอย่างชัดแจ้งด้วยว่า การบังคับให้บริจาคในทุกลักษณะ ไม่ว่าจะโดยผิวเผิน หรืออ้อมค้อม อยากรู้ก็ตามจะมีผลสะท้อนถึงรากฐานของหลักการ ก่อตั้งกองทุนนี้ ตั้งแต่แรกเริ่มทีเดียว การขอให้บริจาคที่นับว่าเป็นวิธีการที่ใช้ได้ทั่วๆ

⁵ จากจดหมายลงวันที่ 16 มกราคม พ.ศ. 2468 (ค.ศ. 1925) ถึงธรรมสภาบาไฮแห่งประเทศสหรัฐอเมริกาและแคนาดา “การบริหารของศาสนาบาไฮ” หน้า 76-77

⁶ จากจดหมายลงวันที่ 25 มีนาคม พ.ศ. 2468 (ค.ศ. 1925) ถึงเลขานุการธรรมสภาบาไฮแห่งชาติ ประเทศอินเดีย

⁷ จากจดหมายลงวันที่ 20 พฤศจิกายน พ.ศ. 2468 (ค.ศ. 1925) เขียนในนามของท่านศาสนิกบาลถึงบาไฮศาสนิกชนท่านหนึ่ง

“ไปในทุกสถานการณ์นั้น จะต้องใช้ภาษาพูดและคำเชิญชวนอย่างสุภาพ และด้วยความระมัดระวัง ควรปล่อยให้เป็นที่ของผู้มีจิตศรัทธาทุกท่านที่จะใช้ วิจารณ์ญาณของตนเองในการตัดสินใจว่า จะบริจาคในลักษณะใด จำนวนเท่าใด และให้ใช้ในการเผยแพร่พระธรรมทางด้านใด”⁸

[9]

“จะต้องจัดตั้งกองทุนแห่งชาติอย่างมั่นคง ให้ได้รับการสนับสนุนอย่างเต็มที่และได้รับการอุปถัมภ์อย่างกว้างขวางและโดยสม่ำเสมอ เพราะว่าเงินกองทุนนั้นเป็นสิ่งจำเป็นเบื้องต้นของการก้าวไปข้างหน้า และบรรลุผลตามเป้าหมายในอนาคต ควรจะใช้ข่าวสารบาไฮให้เป็นประโยชน์ในการติดต่อสื่อสารอย่างกว้างขวาง ใช้เป็นสื่อประสานกิจกรรมด้านต่างๆ และเพื่อยังให้ความช่วยเหลือที่บาไฮศาสนิกชนให้แก่สถาบันทางศาสนาเป็นไปอย่างแน่นอน ข้าพเจ้าขอกระตุ้นเตือนให้ท่านใช้เครื่องมือสำคัญเบื้องต้นทั้งสองประการที่กล่าวมานี้ยังความสำเร็จให้แก่งานของเรา”⁹

[10]

“ในยามที่เราเกิดความผิดหวัง เครียดและวิตกกังวลซึ่งเป็นเหตุการณืที่หลีกเลี่ยงมิได้นั้น เราควรจะระลึกถึงความทุกข์ทรมานต่างๆ นานาที่พระอับดุลบาฮาผู้ล่วงลับไปแล้วได้เคยประสบมาก่อน ข้าพเจ้าเห็นคุณค่าและบูชาผลงานพลังความสามารถ ความระมัดระวังรอบคอบ และความเมตตารักใคร่ของท่านเป็นอย่างยิ่ง ขอท่านจงปฏิบัติเช่นนั้นต่อไปเถิด จงเพิ่มพูนความพยายามของท่านเป็นทวีคูณ เมื่อเวลาที่ท่านติดต่อกับบาไฮศาสนิกชนและกับธรรมสภาต่างๆ จงหยิบยกคำตักเตือนและคำสั่งสอนของพระศาสดามากกล่าวและเขียนย้ำจนกระทั่งพระธรรมนั้น ซึมซาบลงไป ในจิตใจของพวกเขาเหล่านั้น นี่คือวิถีทางและวิธีการสอนที่แท้จริงของพระศาสดาบาฮาอูลลาห์ เราไม่สามารถแสวงหาวิถีธรรมอื่นใดที่ดีกว่านี้อีกแล้ว งานอาสาสมัครที่ท่านกำลังปฏิบัติอยู่นี้จะดำรงอยู่ในความทรงจำและเป็นที่ยอมรับยกย่องในบรรดาอนุชนรุ่นต่อไปข้างหน้า ข้าพเจ้าจะอธิษฐานให้ท่านเสมอ เกี่ยวกับเรื่องการบริจาค เราไม่ควรใช้วิธีบังคับผู้บริจาคไม่ว่าในกรณีใดๆ และควรจะสอบถามความต้องการของผู้ประสงค์จะบริจาคให้แน่นอนเสียก่อน เราควรจะใช้วิธีเรียกร้องวิงวอน มิใช่บังคับเพื่อนบาไฮศาสนิกชนให้บริจาค”¹⁰

[11]

“ในฐานะที่เราเป็นบาไฮศาสนิกชน เราควรจะทำเนนการตามวิธีการของพระศาสดา เราทั้งหลายทราบดีว่า ในที่สุด ฝ่ายธรรมจะชนะ และเหล่าศาสนิกชนทั้งหลายจะกลมเกลียวเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เราตระหนักดีว่า คำมั่นสัญญาของ

⁸ จากจดหมายลงวันที่ 10 มกราคม พ.ศ. 2469 (ค.ศ. 1926) ถึงธรรมสภาบาไฮแห่งประเทศสหรัฐอเมริกาและแคนาดา “การบริหารของศาสนาบาไฮ” หน้า 101

⁹ จากจดหมายลงวันที่ 25 พฤษภาคม พ.ศ. 2469 (ค.ศ. 1926) ถึงธรรมสภาบาไฮแห่งประเทศอินเดีย

¹⁰ จากจดหมายลงวันที่ 9 กรกฎาคม พ.ศ. 2469 (ค.ศ. 1926) ถึงธรรมสภาบาไฮแห่งประเทศอินเดีย

พระอับดุลบาฮานั้นจะกลายเป็นความจริงในที่สุด เมื่อเราทราบดีเช่นนี้แล้ว โฉนเรา
จึงจะย่อห่อต่ออุปสรรคเพียงเล็กน้อยที่เราประสบในระหว่างหนทาง เราควรจะมีความ
กระตือรือร้นมากขึ้น จงอธิษฐานและพากเพียรอย่างไม่ลดละ ท่านโชกิ เอฟเฟนดิ ใช้
วิธีการที่มีอยู่ทุกทาง รวมทั้งทางด้านจดหมาย และโทรเลข กระตุ้นเตือนให้เพื่อน
บาไฮศาสนิกชนที่บอมเบย์ช่วยสนับสนุนเงินกองทุนธรรมสภาแห่งชาติ ทั้งทางด้าน
กำลังทรัพย์และกำลังใจ การที่จะเปลี่ยนคนภายใต้ระบบบริหารหนึ่งให้เป็นคนใหม่
ภายใต้การบริหารอีกระบบหนึ่งนั้น จำเป็นต้องอาศัยเวลานาน ทุกวันนี้ยังมีคนชินกับ
ความคิดที่ว่า ธรรมสภาบาไฮท้องถิ่นเป็นสถาบันที่อยู่ถัดจากศูนย์กลางศาสนาบาไฮ
แห่งโลก การที่จะตัดความคิดให้เขายอมรับว่ายังมีอีกสถาบันหนึ่งที่เหนือกว่า
ธรรมสภาบาไฮส่วนท้องถิ่นอยู่ในระหว่างนั้นต้องใช้เวลานานพอสมควร ความคิด
ชนิดนี้เคยก่อปัญหาในประเทศสหรัฐอเมริกา ทำให้ศาสนกิจของธรรมสภาบาไฮ
แห่งชาติหยุดชะงักอยู่เป็นเวลานาน ท่านโชกิ เอฟเฟนดิ ต้องใช้วิธีติดต่อเป็นการ
ส่วนตัวและเตือนให้เข้าใจอยู่เสมอ ปัญหานี้จึงลุล่วงไป บัดนี้เราต่างประจักษ์ว่า
ธรรมสภาบาไฮแห่งชาติเป็นสถาบันหนึ่งเดียวเท่านั้นที่จะดำเนินศาสนกิจเฉพาะส่วน
ที่อยู่นอกเหนือขอบเขตอำนาจหน้าที่ของธรรมสภาบาไฮส่วนท้องถิ่นได้”¹¹

[13]

“ข้าพเจ้ารู้สึกว่ เราควรจะคำนึงถึงเรื่องนี้ในฐานะเป็นความจริงแท้ที่ไม่ต้องการ
การพิสูจน์ และเป็นหลักการสำหรับชี้แนะทางในการบริหารของศาสนาบาไฮว่า
ศาสนกิจของศาสนาบาไฮนั้น แตกต่างกับงานสงเคราะห์หรือองค์การกุศลซึ่งในภาย
ภาคหน้าองค์การเหล่านี้จะอยู่ในอุปถัมภ์ของบาไฮ ผู้ที่แสดงตนเป็นบาไฮแล้ว และได้
แสดงความเสียสละอุทิศตนรับใช้ศาสนาบาไฮอย่างปราศจากขีดจำกัดแล้วเท่านั้นที่
สมควรจะได้รับเชิญชวนให้เข้ามามีส่วนร่วมในศาสนกิจ ทั้งนี้เพราะว่าจะมีความ
ยุ่งยากลำบากใจเกิดขึ้นจากการมีผู้ที่มิใช่บาไฮศาสนิกชนเข้ามามีส่วนร่วมเกี่ยวข้อง
ทางด้านการเงินของสถาบันบาไฮซึ่งมีกฎเกณฑ์อันเข้มงวด ความยุ่งยากสับสน
เหล่านี้จะก่อตัวขึ้นในการบริหารชุมชนบาไฮในอนาคต นอกเหนือจากนี้ พึงระลึกไว้
เสมอว่าสถาบันของศาสนาบาไฮ ซึ่งเปรียบเสมือนดังของขวัญล้ำค่าที่พระศาสดาบา
ฮาอูลลาห์ประทานให้แก่โลกจะสามารถปฏิบัติหน้าที่และมีพลังชักนำอันตรง
อานุภาพได้ก็ต่อเมื่อได้รับการอุปถัมภ์ค้ำชูจากบรรดาผู้ที่มีจิตศรัทธาเลื่อมใส และ
พร้อมที่จะยอมรับพระธรรมคำสอนของพระบาฮาอูลลาห์อย่างปราศจากเงื่อนไขใด ๆ
ทั้งสิ้น อยากรู้ก็ดี ในกรณีที่ถ้าเพื่อนหรือผู้ที่ชื่นชอบศาสนาบาไฮยังยืนยันความ
ตั้งใจที่จะบริจาคเงินให้แก่ศาสนาบาไฮให้จงได้ ก็ควรที่จะรับเงินบริจาค่นั้น โดยให้
กรรมการธรรมสภาบาไฮเป็นผู้รับมอบพร้อมทั้งอธิบายให้ผู้บริจาคทราบด้วยว่า จะ
พิจารณานำเงินจำนวนนั้นมาสมทบกับเงินทุนบาไฮที่กันไว้เพื่อบริจาคทำบุญ
สงเคราะห์และการกุศลเท่านั้น ทั้งนี้เพราะว่าเมื่อศาสนาของพระบาฮาอูลลาห์ได้แผ่

¹¹ จากจดหมายเขียนขึ้นในนามของท่านศาสนิกบาล ลงวันที่ 7 กันยายน พ.ศ. 2469 (ค.ศ. 1926) ถึงธรรมสภาบาไฮ แห่งประเทศ
อินเดีย

ไพศาลออกไปกว้างขวางยิ่งขึ้นและมีพลังอำนาจแข็งแกร่งขึ้นแล้ว เงินกองทุนของบาไฮก็ย่อมพอกพูนมากยิ่งขึ้นแล้ว เงินกองทุนของบาไฮก็ย่อมพอกพูนมากยิ่งขึ้นด้วย เมื่อถึงเวลานั้นย่อมจะมีความจำเป็นที่จะต้องแบ่งแยกเงินกองทุนนั้น ออกเป็นส่วนต่างๆ เพื่อรับใช้สนองความต้องการของชาวโลก และกันส่วนหนึ่งไว้เพื่อใช้เป็นทุนก่อผลประโยชน์ให้แก่ศาสนาบาไฮโดยตรง”

“จากการที่ศาสนกิจของบาไฮแยกออกจากรากฐานของศาสนาโดยทั่วไปนั้น มิได้หมายความว่าวัตถุประสงค์ของศาสนาบาไฮนั้นจะต่างกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายของสถาบันสังคมสงเคราะห์ในปัจจุบัน หากมิได้เลย ศาสนิกชนที่รอบคอบทั้งหลายควรเข้าใจว่า หากสถาบันศาสนาที่เพิ่งก่อกำเนิดนี้จะดำเนินไปโดยราบรื่นปราศจากมลทินในท่ามกลางความยุ่งเหยิงสับสนและการขัดผลประโยชน์กันในปัจจุบันนี้ การแยกตัวออกมาและวิธีป้องกันไว้ก่อนที่ใช้อยู่ย่อมเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับระยะแรกเริ่มที่ศาสนาบาไฮกำลังก่อตัวอยู่นี้”

“คำเตือนข้อนี้ คงจะไม่มีผู้ใดคิดว่าไม่เหมาะสม เมื่อครั้งที่เรากระตือรือร้นใครจะได้เห็นการก่อสร้างโบสถ์ของศาสนาแห่งแรกเสร็จเป็นรูปร่าง ครั้งนั้น เราไม่เพียงแต่แค่นิ่งเฉยไม่ตอบสนองความต้องการของกลุ่มบุคคลที่มีได้เป็นบาไฮ แต่มีน้ำใจเสนอให้สถาบันของศาสนายืมเงินไปก่อสร้าง กระนั้นก็ดี เราก็ยังรู้สึกคล้อยตามข้อเสนอให้ความช่วยเหลือที่เป็นไปได้ของบุคคลเหล่านั้น แน่อนที่สุดหน้าที่ของพวกเรานั้นสำคัญอย่างยิ่ง จงปฏิบัติภาระอันศักดิ์สิทธิ์นี้ให้ลุ่สว่างไป เพื่อว่าในวันข้างหน้าที่จะมาถึง ไม่ว่าลิ้นหรือปากของผู้ประสงค์ร้ายจะไม่บังอาจกล่าวได้ว่าโบสถ์อันสวยงามและมีความหมายนั้นมิได้สร้างขึ้นจากความร่วมแรงเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน มิได้เกิดจากความเสียสละมานะพยายามร่วมกันของบรรดาบาไฮศาสนิกชน ซึ่งยังเป็นกลุ่มน้อยอยู่ งานของเราเป็นงานที่ละเอียดอ่อน เป็นภาระหนัก หน้าที่ด้านหนึ่งของเราก็คือ อารงรักษาบูรณภาพและเอกลักษณ์ของศาสนาของพระบาฮาอูลลาห์ มิให้เสื่อมคลายไป ส่วนการพิสูจน์ให้โลกเห็น หลักมนุษยธรรมและหลักธรรมอันกว้างขวางนั้น เป็นอีกหน้าที่หนึ่ง”

“จริงอยู่ เราต่างตระหนักดีว่า ในปัจจุบันมีบาไฮศาสนิกชนจำนวนจำกัดเท่านั้นที่สามารถบริจาคเงินให้แก่งานที่มีขอบเขตกว้างขวาง วิจิตร ประณีต และต้องใช้เงินเป็นจำนวนมากเช่นนี้ได้ เราทราบดีว่า มีศาสนิกมากมายหลายประการที่จะต้องชะงักรอผลสรุปของหมายกำหนดโครงการปฏิบัติงานร่วม เราต่างรู้ซึ่งถึงความรีบด่วนของการจัดสร้างวัดถาวร อันแสดงออกซึ่งเจตนารมณ์ของศาสนาซึ่งจะเด่นตระหง่านอยู่ที่ใจกลางทวีปอเมริกา วัดถาวรขั้นนี้เป็นทั้งศูนย์กลางการปฏิบัติศาสนิกมากมายนานับประการและในขณะเดียวกันก็เป็นพยานแสดงให้เห็นความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของศาสนาด้วย เมื่อท่านเห็นผลสะท้อนดังกล่าวแล้ว ท่านยังจะนิ่งดูดายไม่ตั้งใจริบอูทิศปัจจัยเท่าที่มีอยู่สร้างผลงานกุศลที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากท่านทั้งหลายอยู่อีกหรือ?”

“เพื่อนที่รัก ข้าพเจ้าใคร่ขอร้องแก่ท่านว่า จงอย่าได้หยิบยกเรื่องปริมาณหรือเงินทุนที่มีอยู่อย่างจำกัด หรือความล้มเหลวที่เกิดขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ในอดีต ซึ่ง

งานระดับใหญ่ๆ ทุกงานต้องประสบเหล่านี้มาเป็นเครื่องกำบังความคิดอ่านของเรา มาทำให้ความหวังของเราสูญสลายลง หรือมาทำให้ความเพียรพยายามปฏิบัติหน้าที่ สมองโองการสวรรค์ของท่านต้องลดถอยลง และข้าพเจ้าใคร่อ่อนวอนต่อท่าน เช่นกันว่า จงอย่ามีจิตใจโอนเอียงให้ผลประโยชน์ระยะสั้นเฉพาะหน้า หรือการ อนุโลมยอมรับโดยไม่คำนึงถึงผลได้เสียอย่างถั่วถั่วมาเป็นเครื่องกีดกัน วัชกรรมแห่ง ความเมตตาซึ่งเป็นหนทางเดียวเท่านั้นที่ไม่แต่จะเป็นแรงบันดาลใจและพลังอัน สำคัญให้แก่ความสำเร็จของการสร้างวัตถุธรรมนี้ แต่ยังเป็นพลังนำเป้าหมายอัน สูงส่งของศาสนาไปสู่ความสำเร็จด้วย”¹²

[14]

“ต่อคำถามของท่าน เกี่ยวกับแผนงานรวบรวมเงินทุนสำหรับสร้างโบสถ์ ชื่อนี้ ท่านโชกิ เอฟเฟนดิ เชื่อว่าวิธีการที่ดีและสูงส่งที่สุดก็คือ ขอให้บาไฮศาสนิกชน บริจาคโดยเสรีด้วยใจสมัคร และด้วยเจตนาจะเสียสละเพื่อความเจริญก้าวหน้าของ ศาสนา โบสถ์แห่งนี้จะต้องสร้างขึ้นจากความเสียสละเช่นนี้ นี่คือวิธีการที่ทรงคุณค่า อย่างแท้จริง ดังนั้นจึงไม่ผนวกความช่วยเหลือจากผู้ที่มิใช่บาไฮศาสนิกชนเข้าไว้ ด้วย โบสถ์ของศาสนาบาไฮควรสร้างขึ้นจากน้ำพักน้ำแรงของบาไฮศาสนิกชน เท่านั้น เพราะศาสนกิจของบาไฮไม่เหมือนกับหน่วยงานสังคมสงเคราะห์ทั่วไป ที่บอก บุญให้ผู้อื่นช่วยเหลือได้ อย่างไรก็ตาม ท่านโชกิ เอฟเฟนดิ ได้เคยให้บรรดาธิบายเรื่อง นี้ แก่ธรรมสภาบาไฮแห่งประเทศสหรัฐอเมริกาแล้ว ท่านสามารถหยิบยกคำอธิบายนี้ มาศึกษาเพื่อความกระจ่างแจ้งต่อไป”¹³

[15]

“ถึงแม้ว่าท่านโชกิ เอฟเฟนดิ จะกระตุ้นเตือนให้บาไฮศาสนิกชนทุกท่านช่วย บริจาคให้แก่กองทุนของธรรมสภาบาไฮแห่งชาติอย่างมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ก็ตาม แต่ท่านก็ได้สนับสนุนเพื่อนบาไฮศาสนิกชนให้ก่อนนี้สิ้นเพื่อนำเงินไปบริจาค เรา จงบริจาคสิ่งที่มีอยู่ มิใช่บริจาคสิ่งที่เรายังไม่มี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ถ้าการบริจาค เช่นนั้นจะยังความเดือดร้อนให้แก่ผู้อื่น ในเรื่องเช่นนี้ เราควรจะใช้วิจลารณญาณและ ความสุขุม และจงมีความมั่นใจในบาไฮผู้อุทิศตนท่านอื่นๆ”¹⁴

[16]

“ท่านโชกิ เอฟเฟนดิ ขอให้ข้าพเจ้าตอบรับจดหมายฉบับลงวันที่ 8 พฤษภาคม พ.ศ. 2475 (ค.ศ. 1932) แฉ่งให้ทราบเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในระหว่างการประชุม บาไฮแห่งชาตินี้ โดยเฉพาะขณะเมื่อมีการรวบรวมเงินบริจาคเพื่อสร้างโบสถ์ ท่านโช

¹² จากจดหมายลงวันที่ 25 ตุลาคม พ.ศ. 2472 (ค.ศ. 1929) ถึงธรรมสภาบาไฮแห่งประเทศสหรัฐอเมริกาแคนาดา “การบริหารศาสนา บาไฮ” หน้า 182-184

¹³ จากจดหมายเขียนขึ้นในนามท่านศาสนิกบาล ลงวันที่ 14 เมษายน พ.ศ. 2475 (ค.ศ. 1932) ถึงธรรมสภาบาไฮท้องถิ่นเมืองเคนโน ซา รัฐวิสคอนซิน สหรัฐอเมริกา

¹⁴ จากจดหมายเขียนในนามท่านศาสนิกบาล ลงวันที่ 4 พฤษภาคม พ.ศ. 2475 (ค.ศ. 1932) ถึงบาไฮศาสนิกชนท่านหนึ่ง

กิ เอฟเฟนดิ มีความยินดีเป็นอย่างยิ่งเมื่อได้ทราบถึงน้ำใจอันสูงส่งที่ผู้เข้าประชุมได้แสดงออก ณ ที่ประชุมแห่งนั้น ศาสนาจะเจริญ และธรรมจะแผ่คลุมทั่วพิภพได้ ก็ด้วยน้ำใจอุทิศและเสียสละเช่นนี้เพียงประการเดียวเท่านั้น เป็นที่น่ายินดีที่บุคคลทั่วไปให้ความสนใจมาร่วมชุมนุมในงานประชุมแห่งชาติอันนั้นด้วย”

“ท่านโซกิ เอฟเฟนดิ หวังเป็นอย่างยิ่งว่า ในขณะที่การสร้างโบสถ์กำลังดำเนินอยู่นี้ ความสนใจของประชาชนจะทวีขึ้น จะเป็นแรงดลบันดาลใจให้แก่เพื่อนบาไฮศาสนิกชน หวังว่าบุคคลที่สนใจเหล่านั้นจะยอมรับเป็นศาสนิกชนของพระบาฮาอูลลาห์ จะตื่นตัวขึ้นรับใช้และอุทิศชีวิตเพื่อพระธรรมนี้จะได้แพร่ขยายออกไป”

“อนุญาตให้มีการชุมนุม เพื่อรวบรวมเงินทุนเช่นนั้นได้ ถ้ากระทำในลักษณะที่มีจิตใจเสียสละอย่างแท้จริง มิใช่เป็นการปลุกกระดมให้ผู้เข้าชุมนุมคล้อยตามจนคลั่งไคล้ แล้วใช้จิตวิทยาชักจูงให้เขาบริจาค”

“ท่านโซกิ เอฟเฟนดิ กล่าวย่ออยู่เสมอว่า ไม่ควรบีบบังคับหรือใช้จิตวิทยาหว่านล้อมให้เพื่อนบาไฮศาสนิกชนบริจาค องค์การศาสนาอื่นๆ นิยมให้มีการชุมนุมเพื่อเรียกรายเงิน ซึ่งแตกต่างกับการบริจาคของบาไฮศาสนิกชนซึ่งกระทำด้วยความสงบเงียบใน บรรยากาศแห่งการอธิษฐานอุทิศ เมื่อเวลาที่ถูกเรียกร้องให้เสียสละมาถึงก็บริจาคด้วยใจสมัคร การบริจาคด้วยลักษณะสองประการดังกล่าวข้างต้นแทบจะไม่แตกต่างกันเลย ประธานในที่ประชุมมีหน้าที่ควบคุมมิให้วิธีการที่ถูกต้องถูกบิดเบือนไปในทางที่ผิด ศาสนิกของศาสนาควรดำเนินไปในวิถีทางที่มีเกียรติ”

“ท่านโซกิ เอฟเฟนดิ เชื่อแน่ว่า เงินทุนที่รวบรวมจากที่ประชุมครั้งที่แล้ว มิใช่ได้มาจากการใช้จิตวิทยาชักจูงฝูงชน แต่ได้มาจากการอธิษฐานอุทิศ และความต้องการเสียสละของเพื่อน ๆ ทั้งหลาย”¹⁵

[17]

“การที่ท่านบริจาคเงินให้แก่โบสถ์และปฏิบัติการอันน่าชมเชยที่ท่านได้ช่วยบาไฮศาสนิกชนท่านอื่น ๆ ขยายขอบข่ายของงานประชาสัมพันธ์นั้น เป็นการบริจาคให้แก่ศาสนาอย่างแท้จริง แม้ว่าในปัจจุบันท่านไม่สามารถจะบริจาคเงินให้มากเหมือนปีที่แล้วๆ มา ท่านก็ไม่ควรรู้สึกท้อแท้หรือผิดหวัง วิถีทางที่ดีที่สุดที่ท่านจะช่วยสนับสนุนงานสร้างโบสถ์นั้น มิใช่ด้วยการให้ปัจจัยทางวัตถุ แต่ด้วยการเป็นกำลังใจแก่ผู้ที่มีหน้าที่สร้างโบสถ์อันศักดิ์สิทธิ์และทรงความเป็นเอกลักษณ์แห่งนี้ นี่คือการเบื่องแรกของท่าน เครื่องประกันความสำเร็จในระยะยาวของโบสถ์อันเป็นที่รักหลังนี้ได้แก่การมีน้ำใจเสียสละ มีน้ำใสใจจริง และมีความกระตือรือร้น แม้ว่าปัจจัยทางด้านวัตถุจะสำคัญ แต่ก็มิใช่สำคัญที่สุดเสียทีเดียว หากไม่แล้ว โบสถ์หลังนี้ก็คงจะไม่สำเร็จล่วงบรรลุมารถึงขั้นนี้ ทรัพยากรในชุมชนของเรามีจำกัด และในระหว่าง 2 ปีที่ผ่านมา ยังได้รับความกระทบกระเทือนอย่างใหญ่หลวงจากวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้น เกิดร้ายแรงทั่วโลกอย่างไม่เคยมีมาก่อน แต่ทั้งๆ ที่เกิดอุปสรรคทางปัจจัยวัตถุ

¹⁵ จากจดหมายเขียนในนามท่านศาสนิกบาล ลงวันที่ 28 พฤษภาคม พ.ศ. 2475 (ค.ศ. 1932) ถึงบาไฮศาสนิกชนท่านหนึ่ง จากหนังสือ “ชาวสารบาไฮ” เล่มที่ 67 หน้า 15

ดังกล่าวมานี้ การสร้างโบสถ์ก็ยังคงรุดหน้าเรื่อยไป เท่านั้นที่เพียงพอแล้วที่ผู้สังเกตการณ์ที่ปราศจากอคติทุกท่านจะตระหนักถึงพยานภาพในศาสนา เป็นศักดาพยานภาพที่อุปสรรคทางวัตถุต้องราบคาบให้”¹⁶

[18]

“ท่านศาสนิกบาล ใครขอให้ท่านชี้แจงให้บาไฮศาสนิกชนเห็นความสำคัญของการบริจาคให้แก่โบสถ์อย่างสม่ำเสมอ ขอให้ย้ำความสำคัญของกองทุนบาไฮแห่งชาติด้วยว่าเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับความเจริญเติบโตสำหรับการแผ่ขยายของศาสนกิจในการพัฒนาการบริหารของศาสนาระยะแรกเริ่มนี้ นอกจากนี้ การบริจาคให้แก่กองทุนยังเป็นมาตรการที่บาไฮศาสนิกชนสามารถนำไปใช้ ทดสอบระดับและลักษณะของความศรัทธา เป็นการพิสูจน์ด้วยการกระทำให้เห็นถึงความเสียสละ และความผูกพันที่เขามีต่อศาสนา”¹⁷

[19]

“ท่านศาสนิกบาล ใครแนะนำธรรมสภาของท่านแจ้งให้บาไฮศาสนิกชนตระหนักถึง ความจำเป็นที่เขาจะต้องบริจาคเงินให้แก่กองทุนแห่งชาติอย่างสม่ำเสมอโดยไม่ต้องคำนึงว่าจะมีเหตุฉุกเฉินที่จะต้องใช้เงินนั้นหรือไม่ หากปราศจากเสียซึ่งการบริจาคสู่กองทุนอย่างสม่ำเสมอแล้ว เสถียรภาพทางการเงิน ซึ่งเป็นพื้นฐานแห่งความก้าวหน้าของสถาบันต่างๆ ของศาสนาย่อมคลอนแคลน”¹⁸

[20]

“ในขณะที่ศาสนกิจต่างๆ ของชุมชนบาไฮอเมริกันขยายตัวออกไป และชื่อเสียงของชุมชนนี้กำลังโด่งดังทวีขึ้นทั่วโลกตามไปด้วยนั้น สถาบันเงินทุนแห่งชาติ ซึ่งเป็นพื้นฐานที่สถาบันอื่นๆ ทั้งหลายต้องพึ่งพา และจัดตั้งขึ้นมานั้นย่อมมีความสำคัญทวีมากขึ้น บาไฮศาสนิกชนทางด้านส่วนตัวเอง และโดยส่วนรวมเป็นกลุ่มหรือเป็นธรรมสภาบาไฮส่วนท้องถิ่น ควรจะช่วยสนับสนุนให้จำนวนเงินทุนนี้เพิ่มขึ้น ในปัจจุบัน เงินทุนในกองคลังบาไฮแห่งชาติทำหน้าที่เป็นโลหิตที่หล่อเลี้ยงชีวิต สถาบันอื่นๆ ซึ่งท่านกำลังเพียรพยายามสถาปนาขึ้น แน่นอน เราไม่ควรมองข้ามความสำคัญของเงินทุนนี้ ไม่ต้องสงสัยเลยว่า พระพรอันสุดคุณนาจะได้แก่ผู้ที่พยายามเสียสละตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งใจนี้ ข้าพเจ้ากำลังรอที่จะฟังข่าวการขยายตัวของเงินทุนซึ่งเป็นส่วนสำคัญของระบบการบริหารศาสนาด้วยใจจดจ่อ ด้วยดวงจิตที่เฝ้าอธิษฐาน”¹⁹

¹⁶ (จากจดหมายเขียนขึ้นในนามท่านศาสนิกบาล ลงวันที่ 30 ธันวาคม พ.ศ. 2475 (ค.ศ. 1932) ถึงบาไฮศาสนิกชนท่านหนึ่ง)

¹⁷ จากจดหมายเขียนขึ้นในนามของท่านศาสนิกบาล ลงวันที่ 25 กันยายน พ.ศ. 2477 (ค.ศ. 1934) ถึงประธานธรรมสภาบาไฮแห่งประเทศสหรัฐอเมริกาและแคนาดา “ข่าวสารบาไฮ” เล่มที่ 88 หน้า 1-2

¹⁸ จากจดหมายเขียนขึ้นในนามท่านศาสนิกบาล ลงวันที่ 29 กรกฎาคม พ.ศ. 2478 (ค.ศ. 1935) ถึงธรรมสภาบาไฮแห่งประเทศสหรัฐอเมริกา และแคนาดา “ข่าวสารบาไฮ” เล่มที่ 95 หน้า 1

¹⁹ บัณฑิตลิขิตด้วยลายมือของท่านศาสนิกบาลในจดหมายที่เขียนในนามของท่าน ลงวันที่ 29 กรกฎาคม พ.ศ. 2478 (ค.ศ. 1935) ถึงธรรมสภาบาไฮแห่งประเทศสหรัฐอเมริกา และแคนาดา

[21]

“สำหรับคำถาม ของท่านเกี่ยวกับ การบริจาคให้เงินทุน สร้างโบสถ์นั้น ควรสนับสนุนและกระตุ้นเตือนเพื่อนให้บริจาคเหมือนกับที่ได้บริจาคช่วยสถาบันอื่นๆ ของบาไฮในระดับชาติ แต่ไม่ว่าในกรณีใด ๆ ก็ตาม ไม่ควรบังคับให้เขาต้องกระทำ”

“ต่อข้อคิดเห็นที่ว่า “เราควรสามารถให้สิ่งที่เราให้ได้” นั้น การให้ที่กล่าวมานี้ เป็นการให้ที่มีขอบเขตจำกัดและมีได้ หมายถึงรวมถึงการเสียสละสิ่งที่ตนพึงมีพึงได้เพื่อศาสนา ในศาสนาบาไฮ การบริจาคให้แก่เงินกองทุนของศาสนาบาไฮไม่มีขีดจำกัด ยิ่งบริจาคได้มากเท่าไร ก็ยิ่งดีมากขึ้นเท่านั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อการบริจาคมัน ทำให้ผู้บริจาคต้องตัดความต้องการและความปรารถนาอื่นๆ ของตนออกไป ยิ่งการเสียสละทำได้ยากเพียงไร พระผู้เป็นเจ้าก็จะเล็งเห็นว่า ยิ่งจะเป็นการบำเพ็ญกุศลมากยิ่งขึ้นเท่านั้น เพราะว่าในที่สุดแล้ว สิ่งสำคัญมิใช่อยู่ที่ว่าจะต้องบริจาคให้มาก แต่อยู่ที่ระดับของการยอมอดงดเว้น ซึ่งเกิดจากการเสียสละนั้นต่างหาก เมื่อเราจะร้องขอให้ทุกคนเห็นความสำคัญของการร่วมกันบริจาคอย่างกว้างขวางและด้วยความเต็มใจให้แก่เงินทุนต่างๆ ของศาสนา เราควรจะกล่าวให้ทุกคนได้คิดว่า การบริจาคมันนั้นจะต้องให้ด้วยน้ำใสใจจริงมิใช่ให้เพียงเพื่อจะได้ชื่อว่า ตนได้บริจาคแล้วเท่านั้น”

20

[22]

“เหนืออื่นใด ท่านศาสนภิบาลใครขอให้ธรรมสภาแห่งชาติ ย้ำความประสงค์ของท่านดังที่ได้กล่าวไว้ในโทรเลขที่มีไปถึงธรรมสภาแห่งชาติแล้วว่า เงินทุนบาไฮแห่งชาติทำหน้าที่เป็นแกน หรือปูพื้นฐานให้แก่กิจกรรมต่างๆ ของศาสนาอย่างไม่ต้องสงสัย ควรจะได้รับการสนับสนุนอย่างเต็มที่ อย่างสม่ำเสมอจากบรรดาผู้มีจิตศรัทธาเลื่อมใส ทั้งธรรมสภาส่วนท้องถิ่นและศาสนิกชนแต่ละคน ควรจะตระหนักว่า หากปราศจากเสีย ซึ่งการบริจาคของเขาเหล่านั้นอย่างสม่ำเสมอ และอย่างเต็มที่ ให้แก่เงินกองทุนระดับชาติแล้ว ความก้าวหน้าของศาสนกิจในอินเดียและพม่าจะไม่เพียงแต่ล่าช้าอย่างมากเท่านั้น หากแต่จะหยุดนิ่งอยู่กับที่อย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ดังนั้นจึงควรที่จะมีเงินทุนหลังไหลเข้าสู่เงินกองทุนระดับชาติอย่างสม่ำเสมอ ถ้าหากธรรมสภาแห่งชาติประสงค์ที่จะบริหารงานที่มากทวีคูณและยิ่งทวีขึ้นเรื่อยๆ ของศาสนาได้อย่างเหมาะสม บาไฮศาสนิกชนทุกท่าน ไม่ว่าจะยากจนขัดสนเพียงใด ต้องตระหนักว่า หน้าที่รับผิดชอบของตนในเรื่องนี้นั้นหนักมากเพียงไร และควรจะมี ความมั่นใจว่าความเจริญเติบโตทางจิตใจของตนในฐานะเป็นบาไฮศาสนิกชนในสังคมโลกของพระบาฮาอูลาห์นั้น ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับสิ่งที่เขาได้พิสูจน์ด้วยการกระทำ ด้วยความพร้อมที่จะให้สนับสนุนสถาบันศักดิ์สิทธิ์ของศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าทางด้านวัตถุ”²¹

²⁰ จากจดหมายลงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2478 (ค.ศ. 1935) ถึงบาไฮศาสนิกชนท่านหนึ่ง

²¹ จากจดหมายเขียนขึ้นในนามท่านศาสนภิบาล ลงวันที่ 17 กรกฎาคม พ.ศ. 2480 (ค.ศ. 1937) ถึงธรรมสภาแห่งประเทศอินเดีย

[24]

“เกี่ยวกับเรื่องสภาพของเงินกองทุนระดับชาติ ซึ่งท่านได้รายงานมาว่า กำลังเผชิญกับภาวะหย่อนคล้อยในการบริจาคทั้งจากส่วนบุคคล และธรรมสภา ท้องถิ่น และกลุ่มต่างๆ นั้น นี่ก็เป็นทีที่ประจักษ์ชัดเจนแล้วว่า หากปราศจากเสียซึ่งเงิน บริจาคอยู่เป็นประจำ และอย่างเต็มที่ของบาไฮศาสนิกชนทั้งปวงทั้งในฐานะส่วนบุคคล และเป็นกลุ่มแล้ว เงินกองทุนของธรรมสภาแห่งชาติจะไม่สามารถที่จะสนอง ความต้องการและความจำเป็นของศาสนาได้เลย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในขณะนี้ เป็น เวลาที่มีกิจกรรมบาไฮระดับชาติของบาไฮศาสนิกชนอเมริกันมากมายหลาย กิจกรรมกำลังขยายตัวออกไปกว้างขวางยิ่งขึ้นและเพิ่มมากยิ่งขึ้นเช่นนี้”²²

[25]

“น้ำใจอันงดงาม ที่บาไฮศาสนิกชนอเมริกันทั้งหลายได้แสดงออกอยู่ในบัดนี้นั้น ยังความยินดีและความบันดาลใจอย่างใหญ่หลวงให้แก่ท่านศาสนภิบาล และเมื่อข่าวดี เรื่องชัยชนะและการเสียสละครั้งใหม่ที่ท่านทั้งหลายได้รับอยู่และกำลังทำอยู่นี้มาถึง ท่านศาสนภิบาล ใครๆ ก็สามารถมองเห็นได้ว่า ท่านมีความร่าเริงเบิกบานมากยิ่งขึ้น และพลังกำลังก็ได้เกิดขึ้นใหม่อีกในกายของท่าน ซึ่งเหน็ดเหนื่อยและแบกภาระที่หนักเกินกำลังของท่านอยู่เสมอๆ”

“เกี่ยวกับจดหมายที่คุณกรุณาแนบไปนั้นเป็นจดหมายของบาไฮศาสนิกชนผู้ น่ารักท่านหนึ่ง ได้แจ้งว่า ราคาของหีบศพชนิดราคาถูกกับชนิดราคาแพงนั้น แตกต่างกัน และท่านผู้นี้ขอมอบจำนวนเงินที่แตกต่างกันนี้ให้กับเงินกองทุนของ ศาสนา จดหมายฉบับนี้ ท่านศาสนภิบาลรู้สึกซาบซึ้งในข้อความเป็นอย่างยิ่ง การ เสียสละเช่นนี้ ได้พิสูจน์ธาตุแท้ของบาไฮศาสนิกชน และเป็นเครื่องประกันรากฐาน ความมั่นคงอย่างยิ่งของศาสนาของเรา”²³

[26]

“ด้วยความสำนึกถึงสภาพของเงินกองทุนแห่งชาติ และตระหนักดีถึงความ เร่งด่วนของงานที่กำลังเผชิญอยู่ในขณะนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่า น่าจะอุทิศเงินบริจาคของ บาไฮศาสนิกชนอเมริกันให้แก่เงินกองทุนนานาชาติโดยตรง เพื่อนำไปใช้ในงาน เผยแพร่ศาสนาซึ่งกำลังเผชิญหน้า และท้าทายเพื่อนบาไฮศาสนิกชนทั้งหลายอยู่ใน ขณะนี้ ยิ่งกว่านั้น ข้าพเจ้ารู้สึกซาบซึ้งในน้ำใจที่ท่านและสมาชิกท่านอื่น ๆ ช่วยกัน บริจาคเงินในเดือนนี้ให้แก่ศูนย์กลางศาสนาบาไฮแห่งโลก ในขณะที่โครงการเจ็ดปี กำลังดำเนินอยู่ ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเป็นหน้าที่ของตนเองที่จะต้องเสนอให้มีการอุทิศเงินนี้ ให้เป็นปัจจัยในการเผยแพร่ศาสนา ผลสำเร็จของงานนี้ขึ้นอยู่กับเงินบริจาค เมื่อ

²² จากจดหมายเขียนขึ้นในนามท่านศาสนภิบาล ลงวันที่ 3 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2484 (ค.ศ. 1941) ถึงบาไฮศาสนิกชนท่านหนึ่ง “ชาว บาไฮ เลขที่ 143 หน้า 3

²³ จากจดหมายเขียนขึ้นในนามท่านศาสนภิบาล ลงวันที่ 4 พฤษภาคม พ.ศ. 2484 (ค.ศ. 1941) ถึงเหรียญกษาปณ์ของธรรมสภาแห่ง ประเทศอเมริกาและแคนาดา “ชาวบาไฮ” เลขที่ 144 หน้า 2-3

คำนึงถึงขอบเขตอันกว้างใหญ่ของงานที่กำลังรอเราอยู่ข้างหน้าและพลังความสามารถที่พร้อมจะแปรเป็นผลงานออกมาประกอบกับคำสัญญาที่ว่า เราจะได้รับพระพรจากความเพียรพยายามนั้นในอนาคต ข้าพเจ้าใคร่ขอให้เพื่อนทั้งหลายจงลุกขึ้นเพื่อทำการเสียสละให้มากยิ่งขึ้น ขึ้นไปกว่านี้ และในท่ามกลางวิกฤตการณ์ที่รุมล้อมเราอยู่ในขณะนี้ ขอให้เพื่อนบาไฮศาสนิกชนทั้งหลายจงพร้อมใจแสดงความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันให้มากขึ้น”²⁴

[18?]

“บาไฮศาสนิกชน ผู้ซึ่งไม่หวั่นไหวในความผันแปรไม่เกรงภัยอันตราย และความคับขันทางด้านการเงินซึ่งประเทศกำลังได้รับ ขอท่านทั้งหลายจงยืนหยัดขึ้น และให้คำรับรองว่าจะช่วยเหลืออย่างเต็มความสามารถ เพื่อจะได้มีเงินทุนจำนวนมาก หลั่งไหลเข้าสู่กองทุนแห่งชาติอย่างสม่ำเสมอ ความสำเร็จของโครงการขึ้นอยู่กับเงินในกองทุนนี้เป็นสำคัญ”

“ท่านศาสนิกบาล ใคร่ขอให้ท่านหยิบยกเรื่องความสำคัญของสถาบันเงินทุนบาไฮแห่งชาติมาอธิบายให้บาไฮศาสนิกชนเข้าใจ ในระยะแรกของการพัฒนาการบริหารของศาสนาบาไฮกำลังเริ่มขึ้นนั้น เงินทุนนี้เป็นสิ่งจำเป็นที่จะยังความเจริญก้าวหน้าแก่ศาสนกิจ นอกเหนือจากนี้ การบริจาคยังเป็นวิถีทางที่บาไฮศาสนิกชนสามารถนำไปใช้ทดสอบระดับและลักษณะความเชื่อถือของตน และใช้พิสูจน์กำลังความศรัทธา และความผูกพันที่เขามีต่อศาสนาด้วย”

“เราต้องทำตัวเป็นประหนึ่งน้ำพุ ซึ่งปลดปล่อยน้ำที่มีอยู่ออกไปให้หมดสิ้น และในขณะที่เดียวกันก็ได้รับน้ำจากแหล่งที่มองไม่เห็นมาเพิ่มเติมอยู่ตลอดเวลา จงบริจาคให้เพื่อยังประโยชน์แก่เพื่อนมนุษย์ โดยไม่หวาดกลัวความยากจน และมอบความไว้วางใจในพระกรุณาธิคุณ ซึ่งเป็นปฐมแห่งความมั่งคั่ง และคุณความดีทั้งปวง การให้ในลักษณะที่กล่าวมานี้ คือเคล็ดลับในการดำเนินชีวิตอย่างถูกต้อง”²⁵

[27]

“ไม่ขัดข้องที่ธรรมสภาท้องถิ่นอะดีเลด จะเก็บบันทึกรายชื่อผู้ที่บริจาคและจำนวนเงินที่ได้รับไว้แล้ว แต่จะต้องไม่บีบบังคับให้บาไฮศาสนิกชนบริจาค การบริจาคมันจะต้องเป็นไปด้วยความสมัครใจ และควรเก็บรักษาเป็นความลับ เว้นเสียแต่ว่าผู้บริจาคประสงค์จะเปิดเผยเอง”²⁶

²⁴ จากจดหมายของท่านลงวันที่ 26 ตุลาคม พ.ศ. 2484 (ค.ศ. 1941) ถึงเหรียญกษาปณ์ของธรรมสภาแห่งประเทศอเมริกาและแคนาดา “ข่าวบาไฮ” เลขที่ 149 หน้า 2

²⁵ จากจดหมายเขียนขึ้นในนามของท่านศาสนิกบาล ลงพิมพ์ในหนังสือ “ขั้นตอนปฏิบัติของบาไฮ” Bahá'í Procedures พ.ศ. 2485 (ค.ศ. 1942) หน้า 8-9

²⁶ จากจดหมายเขียนขึ้นในนามท่านศาสนิกบาล ลงวันที่ 26 ตุลาคม พ.ศ. 2488 (ค.ศ. 1945) ถึงบาไฮศาสนิกชนท่านหนึ่ง

[28]

“สำหรับคำถามของท่าน ท่านศาสนิกบาลเห็นว่าการวางกฎเกณฑ์สำหรับการบริจาคให้กองทุนบาไฮเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสมไม่ควร การบริจาคนี้เป็นเรื่องเฉพาะตัวโดยสิ้นเชิง บาไฮศาสนิกชนทุกท่านต้องกระทำตามวิจรรย์ญาณของตนเอง และคล้อยตามความต้องการของศาสนา เมื่อมีวิกฤตการณ์เกิดขึ้นกับศาสนาหรือกับครอบครัวของใครก็ตาม คนเรามักจะประพடுத்தัน แตกต่างไปจากเวลาที่เหตุการณ์ปกติ สำหรับการตัดสินใจในเรื่องนี้ ขอยกให้เป็นสิทธิส่วนตัวของบาไฮศาสนิกชนแต่ละรายไป”²⁷

[29]

“สำหรับคำถามที่คุณยกขึ้นมา นั้น ก่อนอื่นบาไฮศาสนิกชนทุกคนมีอิสระเสรีที่จะทำตามมโนสำนึกของตนเองในเรื่องที่เกี่ยวกับลักษณะหรือรูปการณ์ที่เขาจะใช้จ่ายเงินส่วนตัวของเขาเอง ประการที่สองเราต้องตระหนักอยู่เสมอว่า ในโลกนี้บาไฮศาสนิกชนมีจำนวนน้อยเหลือเกินเมื่อเทียบกับจำนวนพลโลก และมีผู้คนเป็นจำนวนมากมายที่กำลังขัดสนยากจน จนกระทั่งถึงแม้ว่า เราทั้งหมดนี้จะบริจาคทุกสิ่งที่มีอยู่ก็ตาม การบริจาคนั้น จะช่วยบรรเทาความทุกข์ยากได้เพียงส่วนเล็กน้อยเท่านั้น กระนั้นก็ดีมิได้หมายความว่าเราจะไม่ช่วยผู้ที่ขัดสน เราควรจะช่วยเหลือเขา แต่การบริจาคให้แก่ศาสนานั้นเป็นวิธีที่บรรเทาความหิวโหยและความทุกข์ยากของมนุษยชาติอย่างได้ผลแน่นอนตลอดไป ระบบของพระบาฮาอูลลาห์ซึ่งตั้งขึ้นจากความประเสริฐเท่านั้นที่จะช่วยให้มนุษยชาติสามารถยืนหยัดขึ้นด้วยลำแข้งของตนเอง ความขาดแคลน ความหวาดกลัว ความหิวโหย และสงครามต่างๆ เหล่านี้จะถูกขจัดให้หมดสิ้นไป ผู้ที่มีใจบาไฮศาสนิกชนไม่สามารถบริจาคเพื่องานของบาไฮหรือทำงานแทนเราได้ ดังนั้นพันธะหน้าที่ของเราประการแรกก็คือ เราต้องช่วยกันสนับสนุนงานเผยแพร่พระธรรม เพราะด้วยธรรมนี้เองที่จะบำบัดรักษาความเจ็บไข้ของประเทศชาติต่างๆ”²⁸

[30]

“สำหรับคำถามของท่านเกี่ยวกับเรื่องการบริจาค หากบาไฮศาสนิกชนประสงค์จะระบุประสงค์ให้ใช้เงินที่บริจาค เขาก็มีอิสระที่จะทำเช่นนั้นได้ เรื่องนี้เป็นเรื่องที่แต่ละคนจะตัดสินใจเอง แต่เพื่อนทั้งหลายควรจะยอมรับข้อเท็จจริงข้อหนึ่งว่าการที่จะเจาะจง วัตถุประสงค์ของการบริจาคมามากเกินไป จะเป็นการผูกมัดมือของธรรมสภาและป้องกันมิให้ธรรมสภากระทำงานตอบสนองพันธะหน้าที่ในด้านต่างๆ ของศาสนิกได้สะดวก”²⁹

²⁷ จากจดหมายเขียนขึ้นในนามท่านศาสนิกบาล ลงวันที่ 19 ตุลาคม พ.ศ. 2490 (ค.ศ. 1947) ถึงบาไฮศาสนิกชนท่านหนึ่ง

²⁸ จากจดหมายเขียนขึ้นในนามของท่านศาสนิกบาล ลงวันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2490 (ค.ศ. 1947) ถึงบาไฮศาสนิกชนท่านหนึ่ง

²⁹ จากจดหมายเขียนขึ้นในนามของท่านศาสนิกบาล ลงวันที่ 23 มิถุนายน พ.ศ. 2493 (ค.ศ. 1950) ถึงธรรมสภาแห่งประเทศแคนาดา

[32]

“สำหรับคำถามของคุณของตอบว่า เพื่อนบาไฮสามารถที่จะนำเงินบริจาคของตนมองให้แก่เหรียญกษาปณ์ หรือมีฉะนั้นควรจะมียกเครื่องเตรียมไว้ รับบริจาคจากผู้ที่ไม่ประสงค์จะเปิดเผยนาม ที่บริจาคเงินจำนวนเล็กน้อย ธรรมนูญส่วนท้องถิ่นสามารถที่จะตัดสินใจในเรื่องเช่นนี้ได้”³⁰

[35]

“ในจดหมายของท่านลงวันที่ 28 กันยายน พ.ศ. 2469 (ค.ศ. 1926) ท่านได้พูดถึงเงินจำนวน... ว่าได้นำเข้าใส่ไว้ใน... ที่จัดสรรมาจากงบประมาณของธรรมนูญของท่านให้แก่ศูนย์กลางบาไฮแห่งโลก หลักการในเรื่องนี้มีดังนี้คือ ท่านศาสนิกบาลเห็นว่า ธรรมนูญของท่านนั้น เมื่อทำการแบ่งสรรงบประมาณประจำปี และได้ระบุเงินจำนวนใดมีไว้สำหรับใช้จ่ายโดยศูนย์กลางบาไฮแห่งโลกแล้ว ก็ควรที่จะกั้นเงินจำนวนนั้นไว้ทันที เพื่อให้เป็นส่วนที่ท่านศาสนิกบาลสั่งจ่าย เงินใดๆ ก็ตามที่ได้รับบริจาคมาจากบาไฮศาสนิกชนเพื่อมองให้แก่ศูนย์กลางบาไฮแห่งโลกไม่ควรจะนำมาเข้าบัญชีนี้ ซึ่งเป็นบัญชีร่วมของการบริจาคให้แก่ธรรมนูญแห่งชาติและไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจการบริจาคเป็นรายบุคคลในท้องถิ่นที่ส่งมอบให้แก่ศูนย์กลางบาไฮแห่งโลกโดยส่งผ่านธรรมนูญของท่าน”³¹

[37]

“ท่านศาสนิกบาลมีความเห็นว่า ในเมื่อขณะนี้ธรรมนูญแห่งชาติก็ได้ก่อตั้งขึ้นใหม่แล้ว โดยมีสำนักงานใหญ่อยู่ที่เมืองกัมปาลา ธรรมนูญจึงควรที่จะเปิดบัญชีธนาคารของตนเองขึ้น เมื่อเปิดบัญชีขึ้นแล้ว เงินบริจาคที่ท่านได้รับมาเพื่อการสร้างโบสถ์ที่กัมปาลา ก็ควรจะนำมาเข้าบัญชีของโบสถ์ โดยให้โบสถ์จัดการระเบียบนี้ใช้ได้มีเพียงแต่จำนวนเงินก้อนใหญ่ที่ท่าน... ได้บริจาคมาเท่านั้น แต่ใช้ได้กับเงินบริจาคที่ท่านได้รับมาแล้วแต่ก่อนๆ และกับเงินบริจาคที่ท่านจะได้รับต่อไปข้างหน้า”³²

[38]

“ในรายงานการประชุมของธรรมนูญบาไฮแห่งชาติประจำเดือนพฤศจิกายนหน้า 28 ท่านศาสนิกบาลได้สังเกตเห็นว่า ธรรมนูญมีแผนการที่จะทำการบริจาคเงินจำนวน.... .. เหรียญสหรัฐให้แก่ธรรมนูญแห่งประเทศออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ เพื่อให้ในการสร้างโบสถ์ ท่านศาสนิกบาลใคร่ที่จะทราบว่าจะเงินบริจาคจำนวนนี้ เป็นเงินที่คุณคอลลินส์ได้บริจาคให้มาเพื่อการนี้หรือไม่ หรือว่าเงินจำนวนนี้เป็นเงินบริจาคอีกจำนวนหนึ่งที่ทำให้มาจากเงินทุนของธรรมนูญ ถ้าหากเป็นการบริจาคของ

³⁰ จากจดหมายเขียนขึ้นในนามท่านศาสนิกบาล ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2494 (ค.ศ. 1951) ถึงบาไฮศาสนิกชนท่านหนึ่ง

³¹ จากจดหมายเขียนขึ้นในนามท่านศาสนิกบาล ลงวันที่ 20 มิถุนายน พ.ศ. 2497 (ค.ศ. 1954) ถึงธรรมนูญแห่งประเทศสหรัฐอเมริกา

³² จากจดหมายเขียนขึ้นในนามท่านศาสนิกบาล ลงวันที่ 10 มิถุนายน พ.ศ. 2499 (ค.ศ. 1956) ถึงบาไฮศาสนิกชนท่านหนึ่ง

คุณคอลลินส์ ธรรมชาติของท่านก็ควรส่งผ่านเงินจำนวนนี้ให้แก่ธรรมชาติประเทศออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ โดยระบุว่าคุณคอลลินส์เป็นผู้บริจาค”³³

[39]

“สถาบันของเงินกองทุนแห่งชาติ ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความก้าวหน้าอย่างราบรื่น ไม่มีการหยุดชะงักของกิจกรรมเหล่านี้ จะต้องได้รับการให้คำมั่นว่าจะได้รับการสนับสนุนอย่างเต็มอกเต็มใจและทวีมากขึ้นอยู่เสมอ โดยกว้างขวางจากกลุ่มของบาไฮศาสนิกชนทั้งหลาย ซึ่งกิจกรรมอันเป็นคุณประโยชน์เหล่านี้ได้ริเริ่มและดำเนินไปเพื่อสวัสดิการ และในนามของท่านเหล่านี้ บาไฮทั้งหมดทุกคนไม่ว่าจะมีทุนทรัพย์เล็กน้อยเพียงใดก็ตาม ต้องให้ความร่วมมือด้วยกันทุกคน”³⁴

³³ จากจดหมายเขียนขึ้นในนามท่านศาสนิกบาล ลงวันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2499 (ค.ศ. 1956) ถึงธรรมชาติแห่งประเทศสหรัฐอเมริกา

³⁴ จากจดหมายลงวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2500 (ค.ศ. 1957) ถึงธรรมชาติแห่งประเทศอาฟริกากลางและตะวันออก

2

ความรับผิดชอบของธรรมสภาในการจัดการกองทุนบาหลี
[The Responsibility of Assemblies in Administering Bahá'í Funds]

[41]

“ปัญหาเรื่องการเงินที่กำลังเผชิญอยู่นี้เป็นเรื่องคับขันและสำคัญทั้งสิ้น การเงินของบาหลีต้องการฝ่ายบริหารที่มีวิจาร์ณญาณถูกต้องและมีนโยบายที่สุขุม เราควรจะศึกษาความต้องการของศาสนา แสวงหาอาณาบริเวณแห่งการรับใช้เงินที่จะให้ผลลัพธ์มากที่สุด แล้วจึงจัดสรรงบประมาณเท่าที่จำเป็น งานเช่นนี้เป็นงานที่ยากที่สุด และต้องรับผิดชอบมากที่สุดด้วย”³⁵

[41]

“สำหรับเรื่องการบริจาคให้เพื่อสมทบทุนเผยแพร่ศาสนาของท่านศาสนิกภิกษานั้น ท่านเห็นว่าควรปล่อยให้เรื่องนี้อยู่ในดุลยพินิจของธรรมสภาแห่งชาติเท่านั้น ท่านศาสนิกภิกษาลเชื่อว่า ปัจจุบันนี้เงินจำนวนมากที่จ่ายให้เป็นค่าเดินทางสำหรับอาสาสมัครที่ขัดสนตลอดมานั้นตกเป็นภาระหนักของกองทุนธรรมสภาแห่งชาติ ควรมีการจัดอำนาจงานขยายขอบเขตงานเผยแพร่ศาสนาให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ด้วยการช่วยเหลือบาหลีศาสนิกชนที่ขาดแคลนค่าเดินทางไปสู่จุดหมายปลายทาง และเมื่อเขาไปถึงจุดหมายแล้วจึงคอยสนับสนุนให้เขาตั้งหลักแหล่ง และหาเลี้ยงชีพต่อไป”³⁶

[42]

“เกี่ยวกับคำถามของท่านเรื่องเงินทุนของธรรมสภาแห่งชาตินั้น ไม่มีข้อห้ามระบุไว้ในประกาศตั้งธรรมสภา หรือในตราสารมิให้ธรรมสภาจัดแบ่งสรรเงินทุนใดๆ ให้แก่บุคคลหนึ่งบุคคลใดที่กำลังยากจนขัดสนที่สุด แต่ก็ควรจะย้าให้เพื่อนบาหลีศาสนิกชนเข้าใจอย่างแจ่มแจ้งว่า ผลประโยชน์และความต้องการของศาสนาในประเทศมีความสำคัญเหนือกว่าความต้องการส่วนตัวของบาหลีศาสนิกชนแต่ละราย ธรรมสภาบาหลีแห่งชาติมีหน้าที่ใช้เงินกองทุนนั้นเสริมสร้างประโยชน์ให้แก่ศาสนาในประเทศ อย่าให้ผลประโยชน์อันไม่ยั่งยืนของบาหลีศาสนิกชนเมื่อเทียบกับประโยชน์อันเป็นนิรันดร์ของศาสนาของพระผู้เป็นเจ้ายังความเสียหายให้แก่ศาสนา ยกเว้นในกรณีพิเศษที่ไม่เกิดขึ้นบ่อย คือเมื่อบาหลีศาสนิกชนสิ้นหนทางหาปัจจัยทางวัตถุเพื่อดำรงชีพ ในกรณีเช่นนี้ ธรรมสภาบาหลีแห่งชาติอาจใช้เงินกองทุนแห่งชาติบริจาคช่วยเหลือบุคคลนั้น หรือธรรมสภาบาหลีแห่งชาติอาจจะประกาศขอรับบริจาคเป็นพิเศษจากเพื่อนบาหลีศาสนิกชนเพื่อมอบให้แก่บาหลีศาสนิกชนผู้นั้นก็ได้ ตามหลักแล้ว เป็นหน้าที่ของครอบครัว ชุมชน หรือธรรมสภาบาหลีในห้องถิ่นที่จะต้องยื่นมือเข้าช่วยเหลือบุคคลที่สังกัดในห้องถิ่นนั้นๆ แต่ถ้าหากปรากฏว่าบุคคลในครอบครัว

³⁵ บังนิมลิขิตด้วยลายมือของท่านเอง ในจดหมายถึงธรรมสภาแห่งประเทศสหรัฐอเมริกา และแคนาดา “ข่าวสารบาหลี” ฉบับเดือนเมษายน เลขที่ 40 หน้า 17

³⁶ จากจดหมายเขียนในนามท่านศาสนิกภิกษาล ลงวันที่ 14 พฤศจิกายน พ.ศ. 2479 (ค.ศ. 1936) ถึงธรรมสภาแห่งประเทศสหรัฐอเมริกาและแคนาดา “ข่าวบาหลี” เลขที่ 105 หน้า 1

ในชุมชนหรือธรรมสภาบาไฮส่วนท้องถิ่นไม่มีปัจจัยใดๆ ที่จะช่วยเหลือได้ ธรรมสภาบาไฮแห่งชาติอาจนำปัญหาของบาไฮศาสนิกชนรายนั้นมาพิจารณาด้วยความเดือดร้อน ความเร่งด่วน และความเป็นธรรม และจัดสรรเงินบางส่วนให้ใช้บรรเทาทุกข์ได้”³⁷

[43]

“ท่านศาสนิกบาลได้แต่เพียงวางแนวทางให้ท่านได้ตั้งนี่คือ ไม่ควรนำเงินทุนของบาไฮไปใช้ในการก่อสร้างอาคารในสถานที่ซึ่งมีบาไฮศาสนิกชนเป็นส่วนน้อย บางท่านอาศัยอยู่ มิได้เป็นประโยชน์แก่ศาสนิกชนส่วนรวม”

“คำชี้แจงของท่านศาสนิกบาลเกี่ยวกับเรื่องนี้คือ เมื่อธรรมสภาบาไฮแห่งชาติทั้งหลายจะจัดสร้างสถาบันแห่งชาติควรจะใช้วิจรรย์ญาณที่ถูกต้อง เพราะว่าการก่อตั้งนั้นจำเป็นต้องลงทุน ควรดำเนินการเมื่อเห็นว่ามีเหตุผลสมควร”³⁸

[44]

“ท่านศาสนิกบาลใครขอเรียนต่อธรรมสภาของท่านว่า ให้ธรรมสภาของท่านช่วยเร่งงานสร้างโบสถ์ให้แล้วเสร็จโดยเร็วที่สุด นอกเหนือจากนั้นขอให้ธรรมสภาของท่านควบคุมการใช้จ่ายอย่างใกล้ชิด และเหนียวรั้งสถาปนิกมิให้มีความคิดออกแบบที่ต้องใช้เงินเกินสมควร พระสถูปและพิพิธภัณฑของบาไฮที่ศูนย์กลางแห่งโลกนั้น ท่านศาสนิกบาลได้สร้างขึ้นด้วยความประหยัดอย่างสุขุม ตัดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นออก คัดเอาแต่ส่วนที่จำเป็น และดำเนินการควบคุมอย่างรอบคอบ ส่วนประดับรอบสถานที่ศักดิ์สิทธิ์อันงดงามตระการตาผู้พบเห็นนั้น ที่จริงแล้วเป็นผลงานการออกแบบที่ประหยัดที่สุดแล้วนั่นเอง ถ้าความคิดการสร้างโบสถ์ของเราเป็นไปตามแนวนี้ ย่อมเชื่อได้ว่า ไม่เพียงแต่ค่าก่อสร้างจะอยู่ในงบประมาณที่ตั้งไว้แล้วเท่านั้น แต่ยังเป็นตัวอย่างอันน่ายกย่องสำหรับบาไฮศาสนิกชนชาวอัฟริกาจะปฏิบัติตามอีกด้วย บาไฮศาสนิกชนชาวอัฟริกาต้องไม่หลงเข้าใจว่าบาไฮศาสนิกชนทั้งโลกจะช่วยกันสร้างโบสถ์ในกลางใจเมืองให้พวกเขา ต้องไม่เข้าใจผิดคิดว่าจะมีเงินทุนโดยไม่จำกัด หลังไหลมาจากนอกประเทศเพื่อช่วยดำเนินศาสนกิจของพวกเขา ยิ่งถ้าบาไฮศาสนิกชนชาวอัฟริกันได้เห็นวิธีการดำเนินงานสร้างโบสถ์อย่างประหยัด และด้วยความเฉลียวฉลาดรอบคอบมากขึ้นเพียงใด เขาก็จะยิ่งรู้สึกว่ามีส่วนรับผิดชอบช่วยเหลือ ทางด้านการเงินมากขึ้นเพียงนั้น การที่เขาเหล่านั้นมีทรัพยากรเล็กน้อยนั้นเป็นเรื่องที่ต้องระวังมากและท่านศาสนิกบาลก็ได้แจ้งให้ธรรมสภาของท่านทราบแล้วว่าไม่ควรกำหนดให้ชุมชนที่ยังอ่อนแอเช่นนี้ต้องรับผิดชอบศาสนกิจที่ใช้งบประมาณจำนวนมาก เพราะจะทำให้เกิดความท้อแท้ใจตั้งแต่แรก หรือมิฉะนั้นก็เป็นแนวจูงใจให้เขาเชื่อว่า เงินที่จะใช้นั้นได้มาจากต่างประเทศ เหมือนกับหน่วยศาสนาอื่น ๆ ”³⁹

³⁷ จากจดหมายเขียนขึ้นในนามท่านศาสนิกบาล ลงวันที่ 17 กรกฎาคม พ.ศ. 2480 (ค.ศ. 1937) ถึงบาไฮศาสนิกชนท่านหนึ่ง

³⁸ (จากจดหมายเขียนขึ้นในนามท่านศาสนิกบาล ลงวันที่ 8 มิถุนายน พ.ศ. 2495 (ค.ศ. 1952) ถึงศาสนสภาแห่งประเทศแคนาดา)

³⁹ (จากจดหมายเขียนขึ้นในนามท่านศาสนิกบาล ลงวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2500 (ค.ศ. 1957) ถึงธรรมสภาแห่งอาฟริกากลางและตะวันออก)

3

ใครคือผู้ที่บริจาคให้แก่เงินกองทุนบาไฮได้
[Who Can Contribute to the Fund?]

[46]

“ข้าพเจ้ามีความเห็นว่า สินค้าทุกชนิดที่บาไฮศาสนิกชนเป็นเจ้าของ ทั้งที่ผลิตโดยบาไฮศาสนิกชนหรือโดยผู้ที่มีได้เป็นบาไฮก็ตาม สามารถนำออกจำหน่ายเป็นรายได้สำหรับสร้างโบสถ์หรือสถาบันอื่น ๆ ของบาไฮได้ ข้อปฏิบัติดังกล่าวยังคงดำรงรักษาไว้ซึ่งหลักการทั่วไปที่ว่า ศาสนาบาไฮไม่รับเงิน บริจาคบำรุงสถาบันของศาสนา ซึ่งมีลักษณะจำกัดเฉพาะตัวจากผู้ที่มีใจเป็นบาไฮทั้งโดยตรงหรือทางอ้อม สำหรับวิธีการที่จะจำหน่ายทรัพย์สินของบาไฮศาสนิกชนเพื่อใช้ในวัตถุประสงค์นี้ และช่องทางที่จะทำการจำหน่ายได้สำเร็จนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าไม่ควรวางกฎลงไปตายตัว บาไฮศาสนิกชนแต่ละท่านสามารถขอให้บุคคลอื่น หรือจากธรรมชาติเป็นตัวกลางในการซื้อขายทรัพย์สินนั้นได้ เราควรหลีกเลี่ยงความสับสน และในอีกแง่หนึ่ง ก็ควรรักษาประสิทธิภาพในการปฏิบัติการไว้ ไม่ควรวางข้อจำกัดโดยไม่จำเป็น ทั้งนี้เพราะจะกลายเป็นสิ่งผูกมัดความคิดริเริ่มและธุรกิจส่วนตัวของบาไฮศาสนิกชน”⁴⁰

[47]

“ในกรณีบริจาคของนางสาว... ให้แก่เงินกองทุนนี้ ท่านโชกิ เอฟเฟนดิ ใครขอให้ท่านชี้แจงให้นางสาว... ทราบชัดเจนว่า เธอควรมอบเงินบริจาคคืนให้แก่กองทุนบาไฮ มิใช่ให้แก่บุคคลผู้หนึ่งผู้ใด นี่คือหลักเกณฑ์สำคัญที่ครอบคลุมถึงหน่วยงานที่ผลิตสิ่งพิมพ์ และสำนักพิมพ์จำหน่ายของบาไฮด้วย จึงขอให้ท่านโปรดย้ำให้เป็นที่เข้าใจอย่างชัดเจน เพื่อว่าจะได้ไม่เกิดความยุ่งยากขึ้นในอนาคต เป็นการแน่นอนที่ว่าควรรับบริจาคจากบาไฮศาสนิกชนเท่านั้น ดังนั้น ท่านจึงควรสอบถามให้แน่นอนเสียก่อนว่า นางสาว... ผู้นี้ เป็นบาไฮศาสนิกชนที่แท้จริงหรือไม่ เมื่อทราบแน่นอนแล้ว จึงค่อยรับเงินบริจาคไว้เป็นเงินทุนสำหรับพิมพ์หนังสือ”⁴¹

[48]

“ปัญหาที่คุณหยิบยกขึ้นมาถาม เกี่ยวกับข้อเสนอแนะของคณะผู้แทนที่เข้าประชุมใหญ่ในปีนี้งานนี้ให้มีการติดตั้งเครื่องส่งวิทยุขึ้นในโบสถ์ เรื่องนี้เกี่ยวข้องกับหลักการขั้นมูลฐานของเรื่องเงินทุนของโบสถ์ ซึ่งท่านศาสนภิบาลได้อธิบายไว้แล้วในจดหมายหลายฉบับ ท่านขอให้ข้าพเจ้าช่วยอธิบายย้ำอีกว่า ไม่ว่าเหตุการณ์จะเป็นเช่นไรก็ตามที่บาไฮศาสนิกชนไม่ควรจะรับเงินบริจาคช่วยเหลือจากผู้มีใจบาไฮศาสนิกชนเพื่อนำมาใช้จ่ายในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมฝ่ายบริหารต่าง ๆ

⁴⁰ จากจดหมายลงวันที่ 4 มกราคม พ.ศ. 2472 (ค.ศ. 1929) ถึงธรรมชาติแห่งประเทศสหรัฐอเมริกาและแคนาดา “ชาวบาไฮ” เลขที่ 31 หน้า 3

⁴¹ จากจดหมายเขียนขึ้นในนามท่านศาสนภิบาล ลงวันที่ 14 เมษายน พ.ศ. 2477 (ค.ศ. 1934) ถึงบาไฮศาสนิกชนท่านหนึ่ง

โดยเฉพาะของศาสนาบาไฮ เป็นต้นว่าในเงินทุนการก่อสร้างโบสถ์ หรือในเงินทุนของการบริหารของธรรมสภาท้องถิ่นหรือระดับชาติ เหตุผลสำหรับหลักการนี้มีอยู่สองประการ คือหนึ่งเพราะว่าสถาบันต่าง ๆ ที่บาไฮศาสนิกชนกำลังค่อย ๆ ก่อสร้างขั้นนี้ อยู่ในสภาพเป็นของขวัญที่พระบาฮาอูลลาห์มอบให้แก่โลกและประการที่สอง การยอมรับเงินบริจาคจากผู้ที่มีใจบาไฮศาสนิกชนเพื่อนำมาใช้ในศาสนกิจของบาไฮนั้น ไม่ช้าก็เร็ว จะก่อให้เกิดบาไฮศาสนิกชนเกิดความยุ่งยาก และมีปัญหาเกี่ยวกับบุคคลอื่นๆ อย่างคาดคิดไม่ถึงมาก่อน และส่งผลอันตรายแก่ศาสนาอย่างประมาณมิได้”⁴²

[49]

“ท่านอาจจะไม่ทราบว่า ในเรื่องเกี่ยวกับธรรมสภาแห่งชาติต่างๆ นั้น ท่านศาสนภิบาลกำลังให้คำแนะนำไปว่า ระเบียบและกฎเกณฑ์ต่างๆ ไม่ควรที่จะเพิ่มมีมากขึ้น และแถลงการณ์ใหม่ๆ เกี่ยวกับ “ลำดับขั้นตอนปฏิบัติ” ไม่ควรที่จะยืดหยุ่นได้ในรายละเอียด แต่เคร่งครัดในหลักการต่างๆ โดยเหตุดังนี้ท่านศาสนภิบาลจึงไม่ประสงค์ให้ธรรมสภาของท่านออกแถลงการณ์ต่างๆ ที่จะเป็นการผูกมัดนอกจากในกรณีจำเป็นจริงๆ ในเรื่องนี้ท่านจะตอบคำถามของท่านเกี่ยวกับเรื่องบทลงโทษต่างๆ ดังนี้คือ สำหรับย่อหน้าที่ 1 ที่ 2 และที่ 4 ในจ.ม.ลงวันที่ 4 มีนาคม ท่านไม่มีอะไรขัดข้อง สำหรับย่อหน้าที่ 3 ยังไม่ถูกต้องนัก ที่ถูกต้องก็คือ ห้ามบาไฮศาสนิกชนคบค้าสมาคมกับบุคคลที่ท่านศาสนภิบาลตัดออกจากศาสนา มิได้ห้ามคบหากับผู้ที่ถูกริบสิทธิเลือกตั้ง และโดยที่เงินบริจาคแก่กองทุนบาไฮนั้นถูกนำไปใช้สอยทางด้านการบริหารศาสนกิจ จึงไม่เป็นการสมควรที่จะรับเงินบริจาคจากผู้ที่ถูกริบสิทธิเลือกตั้งนั้น แต่การลงโทษนี้มีได้หมายความว่า จะกีดกันมิให้ฝังบาไฮศาสนิกชนคนนั้นในสุสานบาไฮ หรือมิให้เขาได้รับความช่วยเหลือซึ่งเป็นทานที่ศาสนามอบให้แม้แต่กับผู้ที่มิใช่บาไฮศาสนิกชนอยู่แล้ว”⁴³

[50]

“บาไฮศาสนิกชนไม่ว่าจะเป็นผู้ใหญ่หรือเด็ก สามารถบริจาคให้แก่กองทุนของศาสนาได้ เรื่องนี้ไม่เป็นปัญหา เด็กบาไฮทุกแห่งหนต่างบริจาคให้ศาสนาเสมอ เป็นหน้าที่ของครูที่จะต้องแก้ไขสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนซึ่งมีเด็กที่มีใจบาไฮร่วมเรียนอยู่ด้วย ไม่มีกฎเกณฑ์ใช้ในเรื่องนี้”⁴⁴

[51]

“สำหรับมรดกที่นาราย... มอบให้แก่โบสถ์นั้นธรรมสภาของท่านควรจะต้องแจ้งให้ภรรยาหม้ายของท่านผู้นั้นทราบว่า เนื่องจากว่าท่านผู้นั้นมิใช่บาไฮศาสนิกชน เราจึงไม่สามารถใช้เงินนั้นในศาสนกิจของบาไฮได้ เพราะศาสนาและสถาบันของ

⁴² จากจดหมายเขียนในนามท่านศาสนภิบาล ลงวันที่ 12 กรกฎาคม พ.ศ. 2481 (ค.ศ. 1938) ถึงบาไฮศาสนิกชนท่านหนึ่ง

⁴³ จากจดหมายเขียนขึ้นในนามท่านศาสนภิบาล ลงวันที่ 8 พฤษภาคม พ.ศ. 2486 (ค.ศ. 1943) ถึงธรรมสภาแห่งประเทศอินเดีย

⁴⁴ จากจดหมายเขียนขึ้นในนามท่านศาสนภิบาล ลงวันที่ 18 สิงหาคม พ.ศ. 2492 (ค.ศ. 1949) ถึงธรรมสภาแห่งประเทศสหรัฐอเมริกา

ศาสนาบาไฮคือของขวัญที่ให้เปล่าแก่มนุษยชาติ อย่างไรก็ตาม ธรรมชาติ ธรรมสภาของท่านควร จะรับเอาไว้เพื่อทำการกุศลในนามของท่านผู้นั้น”⁴⁵

[53]

“สำหรับคำถามเกี่ยวกับโรงเรียนบาไฮในประเทศอินเดีย เนื่องจากว่าบาไฮ ศาสนิกชนเป็นผู้ดำเนินการโรงเรียนนี้เพื่อประโยชน์สำหรับบุตรหลานของผู้ที่เป็น บาไฮ และที่มิใช่บาไฮ ดังนั้นท่านศาสนิกบาลจึงไม่เห็นเหตุผลที่สนับสนุนว่าโรงเรียน ไม่ควรเก็บเงินค่าชมคอนเสิร์ต และนำรายได้จากการแสดงนี้ไปใช้ในกิจการของ โรงเรียน การแสดงนี้ไม่เหมือนกับงานออกร้าน ซึ่งรายได้ที่ได้รับนั้นสมทบเป็นทุน บาไฮทั้งหมด”⁴⁶

[54]

“สำหรับปัญหาเรื่องการรับเงินบริจาคจากผู้ที่ถูกกิริบสิทธิในการลงคะแนนเสียง เลือกตั้งแล้วนั้น ท่านศาสนิกบาลกล่าวว่า “ไม่อนุญาตให้รับ”⁴⁷

[52]

“ขอขอบคุณสำหรับรายงานที่ท่านได้แนบไปพร้อมกับจดหมายเกี่ยวกับเรื่อง เงินทุน ท่านศาสนิกบาลใคร่ขอตอบคำถามของท่านเรื่อง ทุนทรัสต์ของ... ดังนี้ คือ เราไม่สามารถรับเงินจากผู้ที่มีใจบาไฮมาใช้ในศาสนกิจได้ หากครอบครัวของ... ประสงค์จะบริจาคเงินจำนวนนี้เป็นกุศลสำหรับ... ผู้ล่วงลับไปแล้ว (ความคิดเช่นนี้ ควรแก่การสรรเสริญอย่างยิ่ง) ครอบครัวของ... ก็ควรจะจัดการให้ทุนทรัสต์ส่วนนี้ เป็นสมบัติในนามของ... ในระหว่างที่เขายังมีชีวิตอยู่เสียก่อน มิฉะนั้นศาสนาบาไฮก็ จะทำได้เพียงแค้รับเงินบริจาคนี้ไว้ เพื่อทำท่านให้แก่ทั้งบาไฮศาสนิกชน และผู้ที่มีใจ บาไฮ”⁴⁸

⁴⁵ จากจดหมายเขียนขึ้นในนามท่านศาสนิกบาล ลงวันที่ 5 กรกฎาคม พ.ศ. 2493 (ค.ศ. 1950) ถึงธรรมสภาแห่งสหรัฐอเมริกา “ชาว บาไฮ” เลขที่ 256 หน้า 2

⁴⁶ จากจดหมายเขียนขึ้นในนามท่านศาสนิกบาล ลงวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2495 (ค.ศ. 1952) ถึงธรรมสภาแห่งประเทศไทย สหรัฐอเมริกา

⁴⁷ จากจดหมายเขียนในนามท่านศาสนิกบาล ลงวันที่ 21 มิถุนายน พ.ศ. 2496 (ค.ศ. 1953) ถึงธรรมสภาแห่งประเทศไทย

⁴⁸ จากจดหมายเขียนในนามท่านศาสนิกบาล ลงวันที่ 4 ตุลาคม พ.ศ. 2493 (ค.ศ. 1950)

ปกหลัง
[Back Cover]

